

وقتی رؤیای کودک هفت ساله منطقه ما با
برافراشته شدن پرچم ایران در مسابقات جهانی محقق شد

از طلاب تا طلای جهان

پدرم دوست داشت خدا داد عزیزی بشوم

امین حسینیان از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۵ ورزش کونگ فورا به صورت جدی دنبال کرد و از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ فعالیت خود را در رشته مبارزات ساندا ادامه داد. در سال ۱۳۹۱ به صورت رسمی به تیم ملی پیوست و نخستین حضور بین المللی اش در رقابت های آسیایی سال ۲۰۰۹ در کشور ترکیه رقم خورد.

در مسیر پرفراز و نشیب ورزشی اش، افتخارات بسیاری را به نام خود ثبت کرده است؛ قهرمانی مسابقات جهانی کیک بوکسینگ در سال ۲۰۱۴ یونان، قهرمانی مسابقات حرفه ای موی تای در سال ۲۰۱۷ تایلند، قهرمانی مسابقات آسیایی در سال ۲۰۱۵ در ایران (تهران)، قهرمانی مسابقات اورا آسیایی (اروپا و آسیا) در سال ۲۰۱۸ تهران، قهرمانی مسابقات بین المللی کاراته در سال ۲۰۲۴ تهران، قهرمانی مسابقات جهانی کیک بوکسینگ در سال ۲۰۲۵ ترکیه، قهرمانی تورنمنت بین المللی فول کنتاکت کاراته در سال ۲۰۲۰.

اما مسیر موفقیت برای او آسان نبود. از همان آغاز فعالیت حرفه ای، خانواده اش چندان با ادامه این مسیر موافق نبودند. پدرش ترجیح می داد او به جای ورزش های رزمی، به سراغ رشته هایی چون فوتبال یا کشتی برود و بارها به او گفته بود: «این ورزش آینده ای ندارد؛ فقط خودت را زخمی می کنی. بیا برو سراغ فوتبال و یکی مثل خدا داد عزیزی بشو.»

با این حال، علاقه و اشتیاق امین به ورزش های رزمی چنان عمیق بود که چیزی نتوانست مانع از ادامه مسیرش شود. خودش در این باره می گوید: «یک شب بعد از تمرین، بینی ام آسیب دیده بود و احتمال می دادم شکسته باشد. تا صبح از درد به خودم پیچیدم، اما چیزی به خانواده نگفتم. نمی خواستم نگرانم شوند یا مانعم شوند.»

سرانجام، نخستین مدال رسمی اش در مسابقات آسیایی را به دست آورد که نتیجه سال ها تلاش و صبوری بود. لحظه ای که پرچم ایران بالا رفت و سرود ملی نواخته شد، از شدت احساس افتخار و شادی، بغض راه گلویش را بست؛ حسی که به گفته خودش، هیچ قهرمانی دیگری در جهان با آن برابری نمی کند.

گریه خوشحالی

امین حسینیان اگرچه مسیر ورزشی خود را با کونگ فو آغاز کرد، در ادامه با ورود به رشته های کیک بوکسینگ و موی تای (بوکس تایلندی) توانست در سطح حرفه ای بدرخشد. کیک بوکسینگ، ترکیبی از سه رشته رزمی تکواندو، کاراته و بوکس است، و در موی تای نیز ضربات آرنج و زانو به آن افزوده می شود. به همین دلیل شدت و خشونت مبارزات در این رشته بسیار زیاد است و احتمال آسیب های جدی وجود دارد.

به گفته حسینیان، یکی از دلایل کمتر شناخته شدن این رشته نسبت به تکواندو و کاراته، نبودن آن در رقابت های المپیک است. او می گوید: رشته موی تای قرار ندارد؛ چون پیام المپیک، صلح، دوستی موی تای در سطح جهانی و آسیایی بسیار جدی و حرفه ای دنبال می شود. اما همین المپیکی نبودن، سبب شده است از سوی نهادهای ورزشی کشور حمایت نشود.

مسیر حرفه ای این قهرمان ایرانی، پر از چالش و تلاش بوده است. او با اشاره به دشواری های این رشته می گوید: در موی تای، حساسیت مسابقات خیلی زیاد است. ممکن است در چند دقیقه مبارزه، همه چیز طبق برنامه پیش برود. اما در ثانیه آخر یک ضربه سنگین باعث ناک اوت شود. از نظر درگیری عضلانی، موی تای به اندازه ۹۰ دقیقه فوتبال انرژی می گیرد.

با وجود سختی ها و آسیب ها، انگیزه او هیچ گاه کم نشد. امین به یاد نخستین تجربه آسیایی اش می گوید: در همان دو مسابقه اول آسیایی، بینی و آبرویم شکست. بعد از آخرین مبارزه، نمی توانستم روی پای ایستم. درد تمام بدنم را گرفته بود و نزدیک بود از هوش بروم. مربی ام بالای سرم آمد و گفت: «قهرمان شدی!» باورم نمی شد. از ۹ نفری که از ایران رفته بودیم، فقط من مدال طلا گرفتیم. وقتی دیدم پرچم ایران بالا رفت، اشک شوق در چشمانم جمع شد؛ احساسی که هیچ وقت فراموش نمی کنم. مسیر حرفه ای او با قدرت ادامه یافت. در مسابقات جهانی کیک بوکسینگ سال ۲۰۱۴ موفق شد مدال طلای جوانان جهان در وزن ۵۶ کیلوگرم را از آن خود کند و عنوان فنی ترین فایتر جوانان جهان را به دست آورد؛ افتخاری بزرگ برای ورزش های رزمی ایران.

افتخارات
بین المللی
از ۲۰۰۹ تا ۲۰۲۵

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
قهرمان مسابقات بین المللی فول کنتاکت	قهرمان مسابقات برون مرزی گرجستان	قهرمان آسیایی کیک بوکسینگ ارمنستان	قهرمان بین المللی کونگ فو پاکستان	قهرمان تورنمنت بین المللی کیک بوکسینگ ایران	قهرمان جهان کیک بوکسینگ / نایب قهرمان فول کنتاکت یونان	قهرمان کیک بوکس / کاپیتان ملی جوانان